

Adel Mechaal: Calonge perd un conserge, l'atletisme espera una estrella

L'atleta de Palamós està des d'ahir i fins el 15 de setembre de 2020 en excedència per centrar-se en la competició

Adel Mechaal: Calonge perd un conserge, l'atletisme espera una estrella

Dilluns a quarts de dotze de la nit Adel Mechaal tancava una etapa de cinc anys treballant de conserge al pavelló de Calonge. Ahir, n'obria una altre, encara excitat pels reptes que té per davant, de cinc anys d'excedència per dedicar-se professionalment a l'esport, a ser una figura de l'atletisme. Els Jocs de Río 2016 i de Tòquio 2020 són els seus grans objectius.

JORDI ROURA | CALONGE

El pavelló de Calonge ha perdut un conserge però el món de l'esport, l'atletisme en particular, espera guanyar una estrella. Adel Mechaal, el millor atleta gironí a dia d'avui, als 24 anys, després que aquest any s'hagi proclamat doble campió d'Espanya en 1.500 i 5.000 metres, va iniciar ahir la seva nova vida com a atleta professional. Enrere queden ja els cinc anys que ha estat treballant com a funcionari de l'àrea d'esports del consistori calongí, combinant una feina que el tenia ocupat de dilluns a divendres de 2/4 de 5 de la tarda a 2/4 de 12 de la nit amb els entrenaments que requereix la competició d'elit. «S'han acabat les excuses. Ara podré competir amb els rivals de tu a tu», assegurava ahir, el primer dia d'una etapa de cinc anys en què espera participar als Jocs de Río 2016 i de Tòquio 2020 amb objectius més que ambiciosos.

«Deixo enrere la que ha estat casa meva els últims cinc anys però estic molt feliç. Dilluns quan vaig plegar no sabia explicar el sentiment i l'emoció que tenia: saps que l'endemà no has de tornar a la feina perquè has pogut fer realitat el teu somni de ser professional de l'esport!», exclamava l'atleta palamosí. Mechaal no amaga que el seu paper al Mundial del mes passat «va ser un fracàs» en quedar eliminat a la primera sèrie dels 1.500. A Pequín les agències van reproduir unes declaracions seves en què culpava el fet de no ser professional d'aquest mal paper.

Ahir ho matisava dient que «sincerament, jo no mereixia estar a la final. Em vaig estar barallant per aconseguir la mínima fins l'últim moment, i els atletes bons l'obtenen sense cap mena de complicació. Hauria pogut passar una eliminatòria més i arribar a les semifinals. El cap em va jugar una mala passada perquè em vaig posar molt nerviós, no acabava de trobar en cap moment el meu lloc al grup, no sabia si accelerar o frenar... una sèrie d'indecisions en plena cursa que van conduir-me al fracàs. Em vaig deixar anar i mai has de desconcentrar-te». Els bons resultats d'aquest any -sisè a la Copa d'Europa- li han valgut per millorar la beca de 400 euros que rebia

fins ara, amb la qual era impossible sobreviure. «Ara sí que em permet ser professional, tot i que ja havia decidit fer el pas abans que em confirmessin la millora», afirma.

Mechaal se'n va ara de vacances i a partir del 5 d'octubre iniciarà una dura preparació per anar afrontant tots els reptes que té per davant. D'entrada marxarà a un centre d'alt rendiment a Font-Romeu, en alçada, per preparar l'Europeu de cros de França que es disputarà al desembre, malgrat que no serà un objectiu prioritari. El 2016 sí que ja vol començar a demostrar que pot estar lluitant cara a cara amb els millors. Un dels primers reptes serà el Mundial de pista coberta a Portland, on competirà en la prova de 3.000 metres i que prepararà al febrer, en alçada, a Kenya. «Vull demostrar que amb sis mesos preparant-me a consciència ja puc ser competitiu», destacava ahir. I és que el salt al professionalisme provocarà molts canvis en la seva vida, més enllà de deixar la feina al pavelló. S'hauran acabat també els entrenaments a la Fosca i els programes inadequats.

Segons l'atleta gironí, «fins ara m'entrenava massa quan anava en concentracions per compensar el que no feia quan treballava. He tingut la sort de no haver-me lesionat. Altres cops entrenar-me més del compte era contraproduent. Jo feia 250 quilòmetres a la setmana quan estava concentrat i només en podia fer 120 quan treballava; un professional en fa 200 sempre, entrenant-se 15 al matí i 15 a la tarda, cosa que no podia fer fins ara per l'horari laboral».

Després del Mundial de Portland, Mechaal es quedarà als Estats Units pensant ja a preparar els Jocs de Rio en 1.500, tot i que també té previst passar per l'Europeu d'Amsterdam en 5.000. Aquest programa d'entrenaments d'alt rendiment «fins ara no el podia aplicar perquè les vacances de la feina no m'ho permetien. Ara puc marxar quan vulgui i no quan pugui». Mechaal recorda que tot just fa dos anys que pot competir a nivell internacional, des que té la nacionalitat espanyola, després d'una llarga lluita que des de petit l'havia dut a competir i guanyar en diferents proves a Catalunya i a Espanya sense tenir opció a rebre medalla ni a constar com a campió per ser considerat estranger. «Ja n'haviem parlat molt de les llàgrimes que vaig vessar aleshores», recorda. Ara tot és diferent. El 2016, entre febrer i març, vol assegurar la mínima per als Jocs i quan acabi Rio ja pensarà en Toquio 2020, on arribarà amb 29 anys. «Si tot va bé i seguís, em plantejaria pels Jocs de 2024 els 10.000 o la maratón», afirma, conscient que sempre tindrà el roc a la faixa de tornar a Calonge, el 15 de setembre de 2020, si l'aventura no és del tot exitosa.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/esports/2015/09/16/calonge-perd-conserge-latletisme-espera/743644.html?utm_source=rss